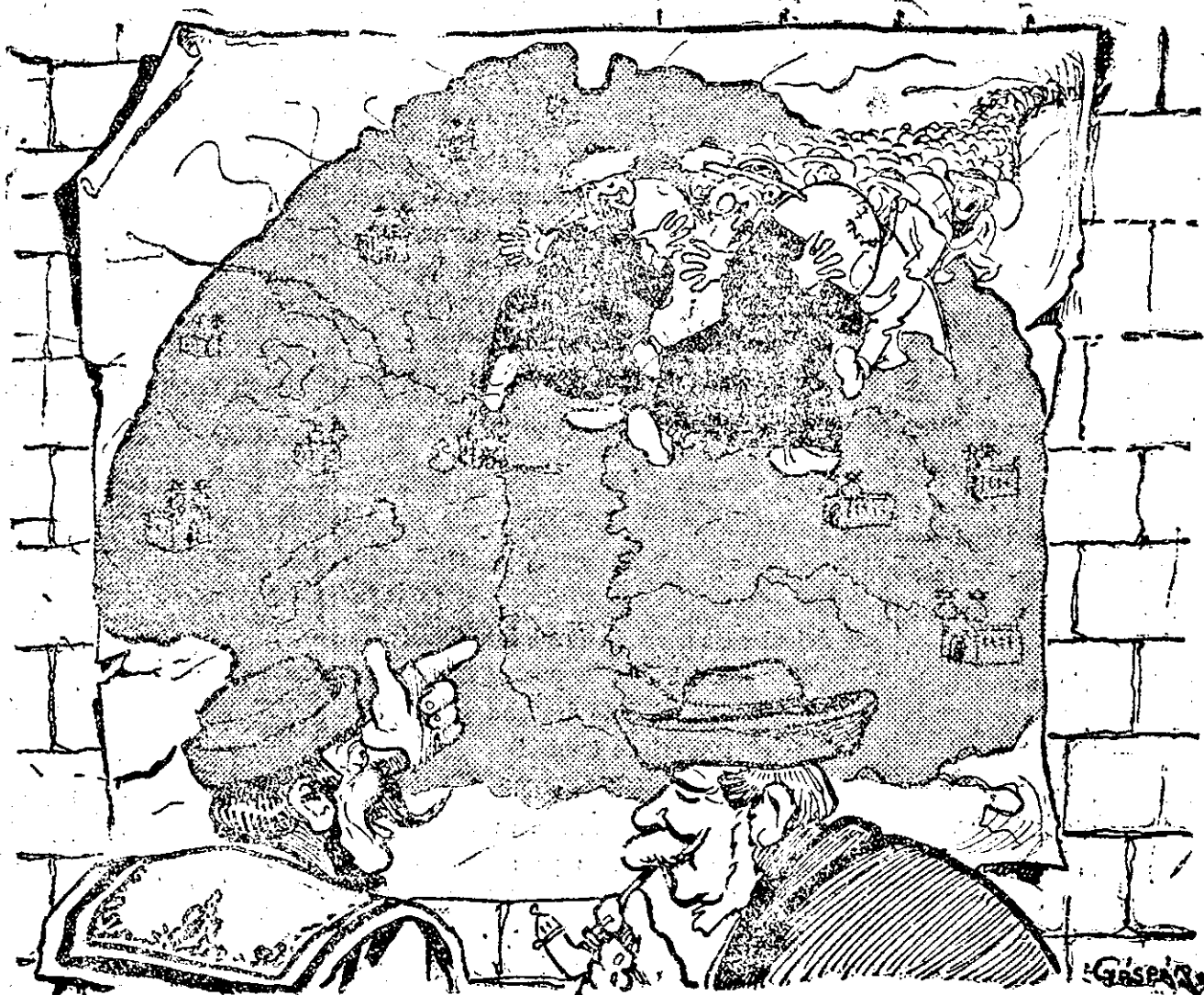

Redactat de NICU STEJEREL.
Redacția ARAD, Mikos Kelemen utca 8/10.
Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Primejdia Ungariei.

Cum năvălesc cei mai înverșunați „patrioți” în fericita Ungarie, care azi
măine va fi stăpînită de ei.

Cumătra „Tribuna“ cu „sora“ -sa „Lupta“.

— Dela un politician al nostru din Arad. —

Va crede — poate — cineva, că tot ce apare în «Cucu» e scris de redactorul Nicu Stejărel și alți dascăli — «procopsiți», — și că inteligența mai înaltă stă departe de «Cucu», ca fiind acesta scris în «stil prea popular», (cam prostuț, ar zice popa cătănesc, din Cimișoara. Nota Cucului.), iar noi, «Domnii» — dracemite citim lucruri scrise în stil mai înalt, — și după filozofii mai moderne. (ca de ex. «Din carnetul lui Mephisto!» — nota Cucului).

Și nu-i așa: chiar aici, în Arad, unde «Cucu» trece în sute de exemplare, și e primit cu brațele deschise în toate Sîmbetele și Duminicile de peste an, zic chiar aici, în Arad, «Cucu» (zi: iubitul nostru «Cucu» — că ne place. Not. C.), a intrat și în «Cafeneaua Vass» și se citește, număr după număr la «masa clubuară», (pardon de expresie, dar așa a botezat-o dr. «Limbă-Strîmbă» din Pecica. nota aut.), pe lângă cea mai mare bucurie. Așa și trebuie. Că doar masa asta, unica în Europa, numai gazete de haz n'a avut. Iar de atîta zăpăceală politică toți «meserii» au căzut în nervozitate: Tinerii «oficanți» dela banca «Victoria», tresărau, — cînd intrau Domnii șefi: ca căprioarele, cînd aud puscătura; preparanzii și teologii, credeau că intră în seminar «Sfîntul Ilie — cu căruța de foc» —; Secretarul Goldis odată, în loc de baston, era să plece cu «daco dela biliard» — etc., etc.

Acum însă, de cînd se citește în cafenea și «Cucu» — toți se îngrășă de ris (ca Cucu) și saltă de bucurie, ca'n paradis.

Fiecare știe unde ce a pus, și nu mai zăpăcesc pe bieții chelneri, să le caute: unuia «fracul», altuia «elacul», celui alt pălăria, hăluialalt bastonul, etc. etc.

— «Că, mă rog — zice taica George: «politica asta blăstămată te face și prost. Nu-i mirare nici un pic. Iacă, mă rog exemplu viu: Hédervéry cel cu Khue'n cap (cum zice Cucu) — și are ceva în cap, de cînd e ministru-presedinte, se vaită mereu de cap! (Cum nu, că doar lui i-au dat părinții patriei cu călămaru în cap!). Apoi și notarul Monța din Cuvin, se vaită de cap, pînă făceau politică cu Dimitrie Popovici; — de cînd însă s'or despărțit «frățește» — Monța se îngrășă, — hăstăialalt slăbește în Șega. Apoi vedeți, mă rog, așa politica asta blăstămată. Și acum și Moș Cîrțan s'o lăsat de ea, că începea să-l doară și pe el capul; și s'a convins și el: că cu politica de pînă aci «atît mai rău o fi!».

Dar ca să nu fie vorba prea lungă, să ne întoarcem la a-le noastre și să vorbim — de unde trăim. Ascultați:

De cînd s'a născut «Lupta», cumătra «Tribuna» îi cîntă mereu: «Mulți... mulți... fericiți anii! (Pe cea lume!)».

Îndată ce a mirosit că muntele partidului

național e pe cale de a-și lărgi «vederile», s'a imbiat de «moașă». A rămas pe jos, ca să-i taie împrejur grumazii. După naștere s'a imbiat de «doică», ca în marea iubire ce o avea pentru ea, s'o poată hrăni pînă i-o sări ochii, și s'o poată strînge numai odată în brațe, așa cum știe Bocu: apoi să fi văzut cum i-ar fi zburat duchul (Luptei) pînă în al șeptelea cer!

Norocul însă, că, muntele, care s'a scremut destul pînă a dat naștere fătului «Lupta», a cunoscut pe cumătra vulpe și «dragostea» ei pentru noul «confrate» — ori «consoră», și i-a refuzat serviciile de dragoste, sau, cum zic fețele: «au corfat-o». Măcar, de altfel «Cumătra» a purces din «inimă curată», — suflet blind și smerit!....

Dar «Cumătra» tot nu s'a lăsat ci a trimis pe un Șchiop, care și așa fiind bun de a legăna, să stea lângă leagăn. Și Șchiopul dracului a ajuns la loc. A legănat, legănat mereu, pînă a răsturnat leagănul cu «raită'n» sus! Apoi, ca cel ce și-a făcut datorința — a fugit!

Fătul răsturnat și fiind slab nutrit, că laptele mai tot îl păpa șchiopul-legănător, era p'aci—p'aci... să moară! Totuși, fiind mai măricel, a avut atîta putere de s'a ridicat: mai întîi în patru labe, apoi în două picere, și pe urmă: «mare!... mare! Tita mare!»....

Și nu s'a mai temut de nimeni!...

Co să facă acum «Cumătra?»... Ce să facă?... Ce să facă! D'apoi aceea ce fac toate babele: S'a pus să se peptene!... Și s'a peptănat mereu!

Peptănîndu-so ani de-a rîndul, a clocit o «Ideie». (Să nu zicem ou!). Iar din «ideia» aceasta clocită de mătusa babă cumătră, au ieșit puii «Tinerii oțeliți!».

Ridicăm cu cinste pălăria și strigăm sus și tare: Onoare și respect bravei noastre tinerimi, care e speranța și fala întregului neam românesc! Dar știți, mă rog, în toate păturile societății omenesti sînt și așa numiții: «diletanți», cei mai mulți certați cu școala și cu «oalcuții». Cătră aceștia poporul zice: «comediași» sau «comedianți» cari:

«Joc de frică
Pe nimică —
Și fac gură
Cît o sură!».

Publicul să adună în jurul lor, îi privește odată, de două ori, — rîde una bună, îi aplaudă chiar; — apoi îi dă dracului, îi lasă cum i-a aflat: și-și caută de treabă!

Și bine face! E cuminte publicul, — și mai ales publicul nostru românesc, care — cu una cu două, nu se lasă tras pe sfoară! — Do vadă, că nici Manga... (O, Văsălie, Văsălie!... rău ți-a cîntat Cucu ție!) nici urzicele lui Burghie Szilárdie, scăpătate din omenie, nici mult moderatul: «Ba-beș, ba nu beș — tot acolo ieși»: n'au putut scoate ușa neamului din țîțînii!

Nu, zău! — Că, casa e a neamului, și numai el, neamul întreg știe: cu ce forță sau putere se poate scoate ușa din țîțînii! Bravo ție! Bravo neam!

Dar să mai revenim la cumătra, să nu crează, că sîntem — «necomplezanți!».

Dumnia-ei încă tot mai iubeste «Lupta». Și în marea ei iubire ar înghiți-o nemestecată, măcar de ar ști că se înecă cu ea!

Și nimeni nu știe pentru ce?

Iată pentru ce: lui Bocu tot o să-i roușească odată și să pună în toporiște mult trîmbițata «Pace» între Români și Unguri. Atunci, firește, centru tuturor va fi: Budapesta. Iar Români, vor trebui să aibă și o foaie a împăciuirii. Cumătra deci se teme, că fiind «Lupta» în centru Români îi vor da ei trîmbița în mină. Vedeți, aci — îi îngropat dracu — și de aceea, cu orice preț «Lupta trebuie sugrumată! Ca cumătra să pună ea mîna pe trîmbiță și s'o dea să sufle în ea «tinerii oțeliți!».

Cumătra zice: «că, al dracului să fie cel ce crede că, ea, din invidie sbiară asupra luptei. Dar al dracului să fie și cel-ce o crede — pe Cumătra!»

I-a numărat bine...

— Iar te-ai îmbătat, pentru Dumnezeu. Dar mai ai vre-un ban în pungă?
— Tocmai acum i-am numărat!
— Și cîți mai ai?
— N'am nici un ban, — d-le părinte.

Hotărîre ideală.

— Auzi, Lenito, cum ai putut să te măriți după un om ca bărbatul tău?
— Apoi, ști dragă cumnate, a trebuit să aleg între un om mare cu plată mică, și într'un om mic cu plată mare. Eu am ales pe cel din urmă.

Cine de unde a sburat? Telegrammele Cucului.

— Dela „Prorocul nou“. —

Cucu a sburat din Cladova, — Uica Nacea din Pociolovești — și amândoi sau întâlnit în Arad, că aici e mijlocul pământului; și în «vass»: dricul raiului!

✱

Bocu, a sburat din Șistarovetz, dela «Lipovana», de pe podul Șoimosului, cînd a căzut, — la alegere de deputat cu program guvernamental!; — apoi a mai sburat din casa orașului din Dobra, unde s'a împedecat și s'a trezit cu «grindă 'n picior».

De atunci îl întreabă toți: «mă, Bocu, iubitul nostru călăuz, și mare prieten al lui Clemenceau (cetește «Clemensó»), auzi, tu, mă, dragule: cînd mai mergi la Dobra?»...

✱

Mitrea Căpruță, a sburat din Comlăuș, din meseria ce o avea, și din Cuvin. Acum, că s'a împăcat cu Monța notarul, și-l chiamă cu dragoste învățătorul Iliș și popa Putici, bucuroși ar merge îndărăt, dar nu-l mai lasă Șegani! Aceștia, au îngădit satul cu un șant, ca la alergările de cai, și au pus pază, care să îngrijească, ca nu cumva căpruță, sprintenă din fire, să sboare peste șant, cu o săritură — și să-i lase și pe ei — ca pe Cuvineni!

✱

Popa Mangra!... a sburat din... din... din tot locul de bine: și din Academia Română, și din episcopia română, și din inima română!... Oare se va mai naște cîndva vre-un lăcătuș-meșter, care să poată făuri o burghie: cu care s'ar mai putea strideli o găuriță cît de mică pentru Mangra — în inima națiunii?... Mai ușor va intra funia corăbiei în urechile acului, decît păcătosul în sinul neamului! Cucu vers. 5. Brote cap — ca'n palmă!

✱

Brote a sburat din Ungaria (cu burta plină), din moșia lui Mitică Sturza și din București cu «Correspondența Română» cu tot.

✱

Popa Cimpian a sburat din popie și din diplomă înaltă — cu socoteli cam mici.

✱

Profesorul Ion Costa a sburat din seminarul din Arad, bucurîndu-se însă nestrămutat de dragostea fostului său director, Roman Ciorogar.

✱

Profesorul Teodor Botiș din Arad, a sburat din protopopia Lipovii, unde mult veneratul Domn Consistor, a întărit pe cel mai iubit recurent în tractul Lipovii! Ce să-i faci?... Ne jucăm de-a «Constituația» și de-a «Statul Organic»: ca pruncii de-a «mița oarbă!»

✱

Burdea, a sburat din ceata Românilor cinstiți, din prezidenția comitetului de avere și...

I.

Orade, în 1910. — D-lui Sever Bocu deputat în Camera (obscură) Europa. Conform proiectului de pace, făcut de tine, să te prezinți la Oradea-Mare. —

Dr. Lascu.

Budulești (România) 1910. — D-lui Lascu, Nagy-Várad (Hongrie). Negresit să te prezinți (în interesul păcii) la Orade hotel Roial, la banchetul «Vilmos-huszár»-ilor și acolo, împreună cu ei să cînti «Himnuszul». — Dr. S. Bocu, împăciunitor ascuns!

Schimbul telegramelor a avut efect. «Arad és Vidéke» 14 Noembrie.

II.

Maria-Radna, 1910.

«Redacția Cucului Arad».

Învățătorii tractului, adunați în conferință generală, după ce, pă — cumcă, Domnul comitet din Arad, la sfatul și înțelepciunile lui Mitrea Căpruță, și aprobate de asesorul președinte, Dr. Iosca, a nimicit prima alegere de președinte al învățătorilor din acest tract, în persoana lui Dr. Iliș din Cuvin, care plînge cu lacrimi de Crocodil pe fostul său coleg Mitrea Căpruță, alias Popovici; — intrîndu-se de nou la alegere de președinte: au ales iarăși pe dr. Iliș. Domnul «comitet», aflînd de asta, a dat un «circular-corenci», în care se zice că buruienile trebuiesc stîrpite! Cari buruieni: din tractul Radnei, sau din comitetul central?...

III.

Cenadul-Unguresc, 1910.

«Redacția Cucului—Arad, Mikese-Kelemen 8/10».

Azi a fost aici sfîntirea de biserică. A venit episcopul din Arad cu toți ai săi, pe de-asupra și doi novici. Lucruri mari și frumoase. Așa cum știu face Românii noștri dela «Marginea apuseană!» — Să trăiască! — La liturgie s'a înaintat la protopopie simpaticul diacon și asesor ref. școl. la conzistor, ales de protopop la Chișineu, Dl dr. Gheorghe Ciuhandu «Axios» și «Mulți ani» ia cîntat fostul mare cortes al său prin tractul Chișineului și iubitul nostru improvizator de coruri «ocasionale» Ioan Vancu. Care de altfel a avizat și învățătoria din tractul Chișineului, că, la instalarea protopopului va merge acolo, ca să cînte cu ei, în onoarea noului protopop, pe care-l va recomanda învățătorilor cu toată dragostea. (Așa să trăiască Vancu — ar zice Doboș din Siria). Cei doi novici «Cori și Dori» în civilizația lor de preoți moderni, cari sărută mîinile cocoanelor, aici era p'aci-paci să sărute mîinile unei «coconite» din «rîul» mîiniei careia, de altfel i-sau și recomandat a... forma și cîntecul. Să trăiască!

O vorbă sinceră.

— Apoi de cînd simț o sete atît de mare, — vecine dragă?

— Să-ți spun sincer, d-le doctor, — de cînd n'am nici o para în pungă.

Cîntare cătănească.

(Trimisă de N. Minda, june din Petroman.)

I.

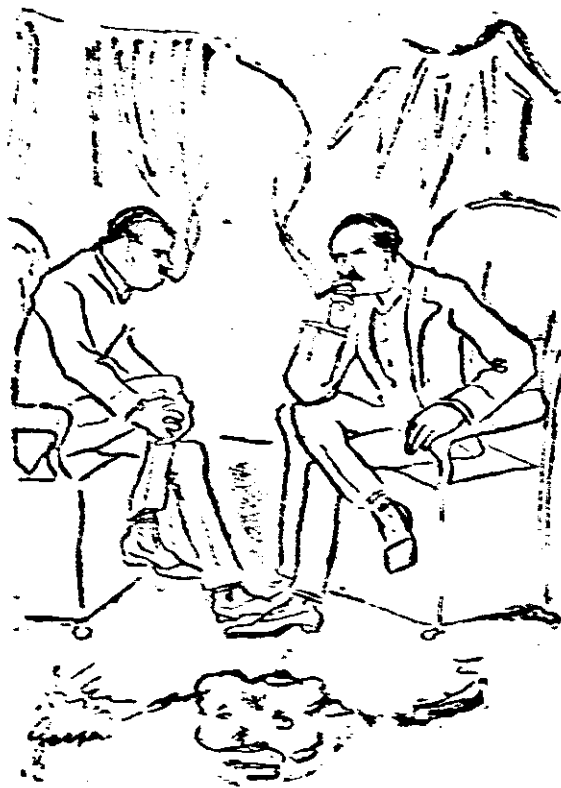
Frunză verde de dudău
Vă trimit un vers și eu
Foi verde de nuia
Venită din Bosnia
Frunză verde lemn domnesc
Căci de cînd eu cătănesc,
Tare mult mă năcăjesc
Cu necazuri cătănești,
Și porunci împărătești.
Care cum se poruncește
Dintr'odată se împlinește,
De ar ploua ploaiă cu foc
Cătănă nu stă pe loc.
De ar ploua ploaiă cu sînge
Cătana merge și plînge.
Căci cine nu cătănește,
Nici nu știe că trăiește.
Foaie verde de săcară
Venită poruncă într'o sară
Porunca ni s'a citit,
Că spre Bosnia e de pornit
Și-n poruncă așa a stat
Haine noi de căpătat
Hainele li-am căpălat
Și deloc li-am și înbrăcat,
Tornistru în spate am luat.
Că fu numai de probat,
Pe urmă ni-am dezbrăcat
Și așa că ni-am culcat
În seara cea din apoi
Nime n'a durmit din noi.
Căci a dormi nu se poate
Că ne ard inimile toate
Știam că mîne pornim
Din Timișoara eșim,
Dimineața ni-am sculat
Nici fața nu ni-am spălat
Și nimica n'am mîncat
Ci iute ne-am înbrăcat
Căci silindu-ne din fire
Ne puneam în două șire
Dar maioru cînd a venit
Iute a comanduit
Să punem pușca bai fus
Și mîna la miță 'n sus.

Si cu horna va sufla
Să jurăm pentru Bosnia.
Jurământul dacă a trecut
Maiorul așa ni-a spus
Indecată cătănească
Mult o știți și d-voastră
Si de loc sabia a scos
S'a comandat veninos
Habtacht feciori nu mișca
Că cum la Bosnia plecați
Si așa a comandat:
Doppel reien rechts um
Si plecați cu toți pe drum,
Cu jele și cu necaz
Si cu lăcrămii pe obraz
Oli frunziță de brad
Acum de Banat mă despart
Kloricică de pe țară
Băși cind fu în primăvară,
Oli dragutul meu Banat
Dela casarmă am plecat
Era cam pe la inserat,
Muzica ne-a așteptat
Cu paradă la tren am plecat
Si la tren dacă am sosit
In vagoane ne-am suit
In vagoanele de vite
Pentru noi au fost găsite,
Frunză verde de nuia
Oh, vai, măicuțică mea,
Ca trenul mereu pornia
Părinții amar plingeau
Părinții și străinii
Că li să duc feciori
Ardă-l focul și trenul
Cum înstrăină feciorul
Si noi iute că ni-am dus
Pînă în Segedin am ajuns
Aici jos ni-am coborît
Deloc la maică n'am gîndit
Cum să fac să-i dau răspuns
Pînă unde am ajuns
Noi aici puțin am stat
Si iară că am plecat.
Pînă în Zombor n'am mai stat
Aici dacăm sosit
Răzîntel am odihnit
Si iară am pornit
Si nu mult noi că ne-am dus,
Pînă la Gomgoș am ajuns
Si aici noi cind am stat
A fost pe la inserat
Muzica iar ne-a așteptat,
O jiră ne-a întăcurat
Cind ni-am coborît pe jos
Brigadim ici a fost,
Si el zice că să ne spună
Cum este și a lui nume.
Că un om foarte înalt
General Fridrich Novac
Răzîntel nia cuvîntat
După ce el a plecat
Rușin menaj ne-a dat,
Menaj de pe drum
Încălziți numai la fum,
Frunză verde de nuia
Aici fu și Dunărea
Cind fu Vineri dimineată
Vagoanele le descătă
Ca să treacă Dunărea
Foaie verde de pe rit
Ca să ne treacă pe rînd,
Cite o companie odată
Să nu se cufunde în apă.
Dincoio dacăm trecut
Vagoanele le-a legat
Mai departe am plecat
Deloc de-aieri am aflat,

Si Vineri fu ziua mare,
Noi ne ducem tot mai tare
Pîn' la Brod că am ajuns
Si aici noi jos ni-am dat
Si la casarmă am plecat.

(Va urma).

Termin nesigur.

Tată (cătră studentul medicinist):
Dar pentru Dumnezeu, cind vei fi doctor odată?

Băiatul: Cind voi isprăvi.

T.: Si cind vei isprăvi?

B.: Cind nu vor mai descoperi în fiecare zi boale noi!

Peșta Cucului.

D-lui G. M. Lipova. Mulțumim și pe această cale pentru ideile împărtășite. Ne rugăm de altele. Complimente și respect!

D-lui „N. N.” din comuna Lipova. — Publicăm bucuros versul trimis, dar înții să faci bine să ne șoptești la urechi: cine ești, și cum te cheamă? că noi pe „N. N.” nu putem da nimic. A-lară de redacție, nime nu va ști numele d-tale, că nici nu ți-l punem în foaie, nici nu-l spunem nimănui, nici pentru vrea lui dr. Halic! De material n'avea irică, nu se va învechi, că noi îl facem pururea nou! Chiar fiindcă ești abonentul nostru dela început, la amin-două foile, ar trebui să te cunoască și redactorul „Cucului”. Deci fii bun, vino pînă la Arad, pe o ilustrație!

Niculăe Die țaran în Mărgineni: Cucu la Mărgineni e cam întîrziată! Fă-ne despre alte-cele și bucuros publicăm!

Simion Miclăuș în Uzdin. Am primit și le vom publica — cind le va veni rîndul! — Fă mereu altele.

Simeon Avram în Vărd. Am primit, frate dragă, tot am primit ce ni-ai trimis, dar fii cu răbdare și nu ne lua așa de scurt, că ți-le publicăm bucuros — ca și de altă dată! — Să fii sănătos și dragăstos, dar cu fetele nu te certa. — Săciutare!

„Nenea Viespe” — în Cimișoara. „Am citit” — cum zici — „pă bănăție”, scrisoarea ce ne-ai trimis-o și-ți mulțumim frumos. O publicăm cu plăcere, mai ales fiindcă „acul” tău nu e așa de veninos, ca al viespilor de rînd. — Dă după altele. Salutări și la revedere! Spune cunoscuților, că Maria Sa Cucu îi salută cu drag și se încirnește cu sănătate, dar nu prea tare, că-i cam strîmt laibăru. „stringelar” pe croitorul nostru național — Iosif — „nu Joșca”. Am dzis!

P. M. în Vrani. Am primit tot ce ne-ai trimis. Versurile trebuiesc bine plivite, că-s, ca straturile primăvara: pline de buruieni. Așa dară trebuie să le nețim, curățim, îndreptăm și să le nețim: ca nevestele din Lipova, pe bărbății lor, cind îi trimite „Seca Marta” la vladica! Apoi le publicăm bucuros. Fii sigur. Dă numai după altele. Îndreptări face Cucu bucuros, numai scrisoarea să fie frumoasă — ca pînă aci. De altfel Cucu îți întinde o aripă ca să o săruti — dacă vrei!!!

Ghicitoare.

I.

Ce frumos mormintul.
Dar unde-i defunctul?

Căutați-l.

II.

Cît de rău e în pustie.
Unde-i Petru Nătrălie?

Căutați-l.

Redactor responsabil: FAGURE.